

Broen, der vil benytte Bugserdamperne. Jeg interesserer mig ikke synderligt for, enten der skal kræves Betaling for Bugseringen eller ej; jeg tror ikke, det spiller nogen nævneværdig Rolle. Jeg er temmelig sikker paa — det er kun Sejlskibene, der kan være Tale om, Damperne kunne jo gaa igennem uden Bugserbaad —, at Sejlskibene ville bede sig fritagne for den Forsinkelse, der voldes ved at tage Sejlene ned, faa Bugserbaaden kaldt til, Trossen gjort fast o. s. v. De ville sige som saa: Nej, naar der bliver saa stor Aabning, kunne vi skam godt passere igennem uden Bugsering. Jeg tror derfor ogsaa, at man kunde spare den ene Bugserbaad; men — man vil nu en Gang være flot, og i Sammenligning med den hele Udgift spiller Udgiften til en Bugserbaad ikke saa stor en Rolle; men, som sagt, jeg tror ikke, der bliver saa megen Brug for Bugsering, og jeg tror heller ikke, at Broen kommer til at genere Skibsfarten. Men det er jo kun Paastande, der her fremsættes fra begge Sider, saa det nytter ikke at komme dybt ind her-paa.

Min Hovedbetragtning er den, at da vi alligevel skulle have Broen — og det er jo sikkert nok —, saa lad os tage den nu paa en Tid, hvor Materialerne ere billige, hvor der foreligger Tilbud, som ikke ville komme til at foreligge, hverken til næste Aar eller senere, og hvor der er saa rigelig Brug for at sætte Hænder i Arbejde. Det er efter min Mening klogt, og jeg vil derfor tilraade at stemme for Forslaget.

Dinesen: Naar jeg i Udvalgsbetænkningen kortelig har anført, hvad der er bestemmende for mig til ikke paa det nærværende Tidspunkt at kunne stemme for det foreliggende Lovforslag, er det ikke af lokale Grunde, saaledes som der blev talt om af den sidste ærede Taler, men det er udelukkende af Hensyn til den finansielle Situation, hvori Staten for Tiden befinder sig. Og naar den sidste ærede Taler mener, at det spiller ikke nogen Rolle med det Beløb, der her er Tale om, ønsker jeg dog at tilføje, at det er en Udgift paa 8—9 Mill. Kr., hvortil vi her binde os. Og vi staa nu lige ved Rigsdagssamlingens Slutning, uden at Regeringen har gjort noget for at tilvejebringe en saadan finansiell Tilstand, at vi kunne bære alle de Udgifter, der i den nærmeste Fremtid vil blive Tale om. Der er store, vigtige Opgaver, der ligge for, men som Regeringen antyder, at den ikke vil fremme,

fordi Staten ikke har de fornødne Midler dertil. Naar det er Tilfældet, skønner jeg ikke, at det er rigtigt i Øjeblikket at binde os til en saa stor Udgift som den, her er Tale om. Jeg tror heller ikke, at Sagen er saa paatrængende, at den i nogen Maade kan gøre Krav paa, at vi skulle afgøre den i dette Øjeblik under disse Forhold. Mere anser jeg det ikke i Øjeblikket for nødvendigt at sige, hvad Sagen i Almindelighed angaar.

Ved Siden deraf ønsker jeg at sige, at de to Ændringsforslag, det principale saavel som det subsidiære, der ere stillede af to af Udvalgets Medlemmer, vil jeg ikke kunne tiltræde. Jeg deler i den Henseende Opfattelse med det ærede Medlem fra Ærø (Frederiksen), der for et Øjeblik siden udtalte sig derom. Jeg tror, de ville stille de næringsdrivende, som have Interesse dernede, nemlig de søfarende, vanskeligere, end det er tiltænkt dem. Jeg mener, at som § 4 nu efter anden Behandling er affattet, vil Lovforslaget faa den heldigste Affattelse for dette Punkts Vedkommende. Derimod kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem, naar han beklager sig over Gangen i Udvalgets Arbejde. Jeg betragter Udvalget som et Mønsterudvalg, naar der skal være Tale om en Sags Afgørelse. Der har været Fart i Tingene; der er blevet spurgt klart og svaret tydeligt, og det hele er gaaet i en Fart. Jeg vilde sætte Pris paa, om Udvalget kunde blive et Mønster for kommende Rigsdagsudvalg, hvor Sager skulle behandles. Den største Ulempe, der vilde være derved, var, at Rigsdagen blev færdig nogle Maaneder tidligere, men den kom vi vel over.

Chr. Reventlow: Jeg har ikke ønsket at tage Ordet, men da det ærede Medlem fra Ærø (Frederiksen) fremsatte en kraftig Besværgelse over den Maade, hvorpaa Udvalget har arbejdet, kan jeg ikke undlade at gøre et Par Bemærkninger, skønt jeg maaske efter de Udtalelser, der nu bleve fremsatte af Tingets ældste Medlem, i og for sig maaske kunde lade det være tilstrækkeligt Svar. Men jeg vil dog sige, at naar det ærede Medlem fra Ærø hævdede, at Udvalget havde arbejdet alt for hurtigt, til at han med sin Lægmandsforstand havde kunnet trænge til Bunds i Tingene i den Tid, er det selvfølgelig en Udvalgsformand ganske umuligt paa Forhaand at afgøre, med hvor stor Forstand de enkelte Medlemmer møde til et saadant Udvalgsarbejde. Men derimod maa jeg benægte, at det ærede Medlem regner rig-